ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
.....
ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61 α
ΤΗΛΕΦΩΝΑΙ
Διευθύνσεως 32—02
Συντάξεως Διαχειρίσεως 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 4ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1167
ΣΑΒΒΑΤΟΝ
9
ΙΟΥΛΙΟΥ 1955
Τιμή Φύλλου Δραχμή Μία

Οἱ ἔμποροι τῶν Πατρῶν ἀπεφάσισαν:

Παῦσιν πληρωμῆς φόρων καὶ κλείσιμον καταστημάτων

Θὰ γίνῃ ὁμαδικὸν διάβημα εἰς τὸν κ. Κανελλόπουλον

ΠΑΡΗΤΗΘΗ Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΕΞΕΛΕΓΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΩΝΟΣ

Τὴν 8.30' μ. μ. συνῆλθον εἰς ἔκτακτον γενικὴν συνέλευσιν τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου Εἰσαγωγικοῦ Ἐμπορίου, ἡ διοίκησις τοῦ ὁποίου ἀπέβαλε τὴν παραίτησίν της εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας διὰ τὴν μὴ ἐπίλυσιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ φορολογικοῦ καὶ τοῦ πιστοδοτικοῦ ζητήματος.

Ἐν ἀρχῇ ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Κούλης ἀ ἐγνωσε τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ λήξαντος ἔτους καὶ ἀνεκοίνωσε νέας ἐγγραφὰς μελῶν τοῦ συλλόγου καθὼ καὶ διαγραφὰς ἄλλων. Ἐν συνεχεί᾽ᾳ ἀνέγνωσε ψηφίσματα τῶν ὀργανώσεων πολεμιστῶν 40—41, Πολυτέχνων, ποτοποιῶν, ἀρτοποιῶν, ἰδιοκτητῶν φορτηγῶν ἀρίων αὐτοκινήτων, ἰδιοκτητῶν ξενοδοχείων ὀπνου, βυρσοδεψέων, ἰχθυοπωλῶν, ὑποδηματοποιῶν, χρυσοχόων καὶ ὡρολογοποιῶν, αἱ ὁποῖαι δηλοῦν ὅτι τάσσονται παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἐμπόρων εἰς τὸν ἀγῶνα των διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων των. Ὁ κ. Κούλης εἶπεν ὅτι ὁ Σύλλογος ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας του διὰ τὴν συγκινητικὴν αὐτὴν ἐκδήλωσιν ἀλληλεγγύης.

Ἡ κατάστασις ἐχειροτέρευσε τονίζει ὁ πρόεδρος κ. Κούλης

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Κούλης εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὑποβάλλει πρὸς ὑμᾶς τὴν παραίτησίν του. Τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα ἀπησχόλησαν τὸν κλάδον μας, καὶ ἰδίᾳ τὸ πιστοδοτικὸν καὶ τὸ φορολογικόν, ἀντὶ νὰ διορθωθῶσιν, ἀντιθέτως παρουσίασαν στροφὴν ἐπὶ τὰ χείρω. Κατὰ τὰ μέσα Νοεμβρίου π. ἔ. ὁπότε ἐνεφανίσθησαν τὰ πρῶτα κακὰ φαινόμενα καὶ ἤρχισε νὰ παρουσιάζεται ἡ δημοσιονομικὴ κατάστασις τῆς Χώρας ὄχι εὐχάριστος, ἀντελήφθημεν ποῦ ὁδηγούμεθα καὶ ἐδηλοῦμεν πρὸς τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὅτι μᾶς ἀναμένωσιν ἀγῶνες. Τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος ἔτους διὰ τῆς ἐγκυκλίου μας πρὸς ὑμᾶς, κ.κ. συνάδελφοι, ὡμιλήσαμεν περὶ λαθῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐλπίζοντες ἀκόμη, ἠρχόμεθα τὴν ἀνάκτησιν τοῦ ἀπολεσθέντος χρόνου καὶ τὴν διόρθωσιν τῶν σφαλμάτων.

Ὁ Φεβρουάριος μᾶς εὗρῆκε εἰς μίαν καμπὴν τῆς οἰκονομίας, εἰς τὴν ὁποίαν κατεβλήθη προσπάθεια διορθώσεως, ὅσων ἦτο δυνατὸν νὰ διορθωθῶσι διὰ μιᾶς νέας διαρθρώσεως τῶν εἰσαγωγῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ νέων τρόπων χρηματοδοτήσεως ἀφ' ἑτέρου. Ἀργότερον δὲ ἔκαλούμεθα εἰς οἰκονομικὰς θυσίας, μέρος τῶν ὁποίων θυσιῶν θὰ ἐβοήθει τοὺς καταστραφέντας εἰς Βόλον. Δὲν εἶναι θέμα τῆς παρούσης στιγμῆς ἐάν, καὶ ποῦ, καὶ πῶς, θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιβληθῶσιν αἱ ζητηθεῖσαι θυσιαι. Ἐκ τοῦ θορύβου ὁ ὁποῖος τότε ἐδημιουργήθη θ' ἀντελήφθητε ποῖα τὰ σφάλματα καὶ ποίας ἐκτάσεως.

Τὸ κακόν, κ.κ. συνάδελφοι, συνεχίζεται καὶ ἐξ ὅσων ἀνεγνώσαμεν εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν Ναυτεμπορικὴν τηςπ ἀρελθούσης ἑβδομάδος περὶ μελετωμένης ἀλλαγῆς καὶ ρυθμίσεως τοῦ πιστοδοτικοῦ ζητήματος τῆς Χώρας, φοβούμεθα ὅτι καὶ πάλιν κάποιο νέο πείραμα τῶν κ. κ. θεωρητικῶν θὰ ἐπιπέσῃ ἐπὶ τῶν ὤμων μας. Ἡ ἐκδήλωσις τῶν νέων μέτρων δὲν ἐγένετο ἀκόμη. Ἀναμένεται. Ἀλλὰ ἡ πεῖρα μᾶς βεβαιοῖ προκαταβολικῶς ὅτι καὶ πάλιν δὲν θὰ ἐχωμεν τὴν πρακτικὴν λύσιν ἡ ὁποία θὰ ὁδηγήσῃ πρὸς τὴν αἰθρίαν, ἀλλὰ λύσις νόθους στηριζομένας εἰς ὑπολογισμοὺς γραφείων καὶ θεωριῶν, μακρὰν τῆς πραγματικότητος.

Τὴν πραγματικότητα δὲν τὴν ζῶσιν οἱ κύριοι τῶν γραφείων ἀλλὰ ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι ἀγωνιῶμεν καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἐκλήθημεν διὰ νὰ ἐκφέρωμεν τὴν γνώμην μας, παρὰ δοθείσας ὑποσχέσεις. Καὶ ἡ ἀγωνία αὐτὴ φοβούμεθα ὅτι δὲν ἔχει, παρὰ τὰς ἐπιμόνους προσπαθείας μας, γίνει πλήρως ἀντιληπτή, ἐκ μέρους τῶν ἰθυνόντων, ὅταν κανεὶς ἐξ αὐτῶν δὲν ἐζήτησε νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ἐπαρχία καὶ ἕνα χωριὸ οἱοσδήποτε διὰ νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι ὁ μπακάλης τοῦ χωριοῦ βαστάει ὅλον τὸν κόσμον ἐκεῖ καὶ ὅτι αὐτὸν τὸν μπακάλη τὸν βαστοῦμε ἐμεῖς οἱ ἔμποροι, μὲ τὰς πιστώσεις ποὺ τοῦ δίδομεν. Καὶ δὲν ἐζήτησαν νὰ μάθουν πόσα ὁ κόσμος χρεώστει στὸν φούρναρη ἢ στὸν μπακάλη τῆς γειτονιάς.

Τὸ δεύτερον θέμα εἶναι τὸ φορολογικόν. Ὅλοι ἐπαγγελματίαι, ἔμποροι, βιοτέχναι, ἐκλήθησαν νὰ συνεισφέρωσιν περισσότερα εἰς τὸ Κράτος ὡς φορολογίαν ἐπιτηδεύματος διὰ τὸ ἔτος 1953. Καὶ κατετάγησαν οἱ πλεῖστοι ὑπὸ τὴν πίεσιν ὅτι θὰ τοὺς γίνῃ μία δυσμενὴς ἔκθεσις, κατετάγησαν καὶ ἀπεδέχθησαν νὰ γλυτώσουν τὴ φασαρία, νὰ πληρώσωσιν 3—4 κλάσεις ἐπὶ πλέον. Ὅλοι ἐζήσατε τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον σᾶς ἐπεσκέφθησαν, σᾶς ἤλεγξαν καὶ σᾶς κατέταξαν ἢ ἔκαμαν τὴν ἔκθεσίν των οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐφορίας. Οὐδενὸς τὰ βιβλία εὑρέθησαν εἰλικρινῆ. Κάτι θὰ ἔπρεπε νὰ βρεθῇ διὰ νὰ καταρριφθῶσιν. Καὶ ἠγωνίζοντο τὰ φοροτεχνικὰ ὄργανα ὄχι διὰ νὰ βεβαιωθῶσιν ἐν τῷ συνόλῳ των περὶ τῆς εἰλικρινείας ἀλλὰ γιὰ νὰ εὕρουν κάποιο λάθος, κάποια παράλειψι ἢ κάποια καθυστέρησι, διὰ νὰ εὕρωσιν τὴν ἀναγκαίαν δικαιολογίαν νὰ θεωρηθῶσιν τὰ βιβλία ἀνειλικρινῆ. Καὶ μὲ βάσιν πλέον ἄλλην νὰ μεταφερθῶμεν εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς φορολογίας βάσει ποσοστοῦ ὑποτιθεμένου κέρδους ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ τζίρου. Ἀδιάφορον ἂν τὸ ποσοστὸν καθαροῦ κέρδους τὸ ἀναγνωριζόμενον ὑπὸ τῆς Ἐφορίας εἶναι μεγαλείτερον τοῦ ποσοστοῦ μικτοῦ κέρδους τὸ ὁποῖον ἡ ἀγορανομία ὁρίζει καὶ ἐπιβάλλει νὰ κερδίζωμεν. Εἰς τὸ ἴδιο Κράτος δύο μέτρα καὶ δύο σταθμά. Καὶ ἔτσι ὅλοι ἐκλήθησαν νὰ πληρώσουν περισσότερα διὰ νὰ κληθῶσιν νὰ πληρώσωσιν περισσότερα διὰ τὸ 1954 μετά τινα χρόνον καὶ διὰ νὰ πληρώσωμεν ἔτι περισσότερα μὲ τὸ νέον νομοσχέδιον περὶ ἐνιαίου φόρου.

Καὶ δὲν πρέπει νὰ γεννᾶται ἡ ἀμφιβολία ὅτι τὸ νέον νομοσχέδιον παρὰ τὰ ἐξαγγελθέντα οἰκονομικῆς τάξεως 1) διὰ τῆς αὐξήσεως ὅλων τῶν συντελεστῶν καὶ 2) τῆς ἀμέσου εἰσπράξεω, σὺν τῇ δηλώσει ἀπέβλεψεν εἰς ταμειακοὺς καὶ μόνον σκοπούς. Τόσον διὰ τῆς ταχείας προεισπράξεως ὅσον καὶ μεγαλυτέρων εἰσπράξεων ἀφοῦ οἱ συντελεσταὶ εἶναι μεγαλύτεροι. Καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξασκηθῇ ὅλη ἡ πίεσις τῶν ὀργανώσεων ἡ ποία ἠσκήθη, ἐν πολλοῖς μάλιστα εἰς βίαιον τόνον, διὰ νὰ διορθωθῶσιν μερικὰ ἄτοπα καὶ νὰ ἐλαφρυνθῶσιν οἱ συντελεσταί.

Παρὰ τὰς βεβαιώσεις τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν ὅτι πρὸ πολλοῦ ἐξηντλήθη ἡ φορολογικὴ δυναμικότης, παρὰ τὴν ἀναγνώρισιν αὐτὴν ἡ ὁποία ἔχει πρὸ πολλοῦ διαπιστωθῆ παρὰ πάντων, Ἑλλήνων καὶ ξένων, ἐν τούτοις οἱ μανδαρῖνοι τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, συγκαταβάσει τῆς ἀναγνωριζούσης τὴν φορολογικὴν ἐξάντλησιν κυβερνήσεως, πάντα θὰ εὕρωσιν ἢ τὸ βάθος, ἢ τὸ ὕψος, ἢ τὸ πλάτος ἢ κάτι ἄλλο διὰ νὰ ἐξαντλήσωσιν ἔτι περσιτέρω τὴν ἀσθμαίνουσαν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν. Καὶ τὸ δυστύχημα εἶναι ὅτι ἀντὶ τῆς ἐξευρέσεως τοῦ βάθους ἢ τοῦ πλάτους πέφτομεν ἐπὶ τοῦ μετριοτάτου εἰσοδήματος τῶν μεσοαστικῶν τάξεων τὰς ὁποίας συνεχῶς ἐξαντλοῦμεν οἰκονομικῶς. Καὶ εἰς τὰ δύο αὐτὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὸν κλάδον μας νομίζω ὅτι ἀκολουθεῖται κακὸς δρόμος, κακὴ κατεύθυνσις. Ὁ ἀξιότιμος κ. ὑπουργὸς Συντονισμοῦ ὡμίλησεν περὶ σφάλματος διαπραχθέντος μέχρι τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου καὶ ὅτι θὰ τὸ διορθώσῃ. Αὐτὰ τοὐλάχιστον ἐδήλωσεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἡ ὁποία τὸν ἐπεσκέφθη τὰς ἀρχὰς Μαρτίου. Ὁ ἴδιος ἂς κρίνῃ ἐὰν διώρθωσεν τίποτε ἢ πρόκειται κάτι νὰ διορθώσῃ τῇ βοηθείᾳ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος καὶ τῶν μελῶν τῆς Νομισματικῆς καὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Φοβοῦμαι ὅτι δὲν πιστεύει τίποτε διότι ὁ ἴδιος ἐπικαλεῖται ὅτι θὰ διορθώσῃ τὴν κατάστασιν ἡ καλὴ παραγωγή. Καὶ ἂν ἡ παραγωγὴ ποὺ πραγματικὰ εὐχόμεθα νὰ εἶναι καλή, δὲν ἐξελιχθῇ ἔτσι ὥστε νὰ εἶναι καλή, ἀλλὰ μεταβληθῇ εἰς μετρίαν τί θὰ γίνῃ; Καὶ ποιὰ θὰ εἶναι ἡ διόρθωσις ὅταν ὁ τόκος ἔφθασεν αἰσίως εἰς 3—3 1)2 ο)ο τὸν μῆνα εἰς τὸ Χρηματιστήριον; Πῶς εἶναι δυνατὸν μία οἰκονομία νὰ πάῃ μπροστὰ ὅταν ὁ τόκος καὶ αὐτὸς ὁ τόκος ὁ ἐπίσημος ἀκόμη εἶναι τόκος ποὺ θὰ κάμῃ τὰς ἐπιχειρήσεις νὰ χρεωκοπήσωσιν; Εἰς ποίαν χώραν τοῦ κόσμου ἡ διδομένη προθεσμία πληρωμῆς 3 μηνῶν ἐπιβαρύνει τὸ εἶδος κατὰ 5—7 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας;

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι. Εἰς ἕνα τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων ὁμιλῶν περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Χώρας εἶπα ὅτι δὲν γιατρεύεται ἡ κατάστασις μὲ μερεμέτια καὶ ἐμπειρισμούς. Ὅταν τὸ 30 ο)ο περίπου τοῦ ὑλίσχρου ἐθνικοῦ εἰσοδήματος τοῦ ἀφαιρῆται διὰ φορολογιῶν παρὰ τοῦ Κράτους καὶ τῶν συγκαταβάσει τοῦ Κράτους διαφόρων ἄλλων ὀργανισμῶν φορολογούντων καὶ αὐτῶν δι' ἄλλων φορολογιῶν, δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ βελτίωσις. Ἡ νόσος πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς. Νὰ κληθῶσιν ὅλοι ὅσοι δύνανται νὰ ἐκφέρωσιν γνώμην καὶ νὰ βγῇ ἕνα πρόγραμμα. Πρόγραμμα μακρᾶς πνοῆς καὶ διαρκείας ποὺ νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν καὶ νὰ βγάλῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τὸν βραχνᾶ ποὺ τὸν πιέζει. Καὶ νὰ ἔλθῃ ἡ ἐμπιστοσύνη στὸ Κράτος, ἡ ἐμπιστοσύνη ποὺ ἔχει χαθῆ.

Ἡμεῖς, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, κατόπιν τῶν διαπιστώσεων αὐτῶν καὶ συνεπεῖς πρὸς τὴν βεβαίωσιν ὅτι θὰ παραιτηθῶμεν. ὑποβάλλομεν πρὸς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τὴν παραίτησίν μας καὶ δηλοῦμεν ὅτι ἐπὶ τῆς παραιτήσεως αὐτῆς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐμμένει. Ἐμμένει διότι θεωρεῖ τὴν παραίτησιν ὡς διαμαρτυρίαν διότι δὲν ἐτύχομεν τῆς δεούσης προσοχῆς καὶ δὲν διωρθώθησαν ὅσα κακὰ δημιουργήθησαν καὶ διότι διὰ τίποτε δὲν ἐρωτώμεθα ἀλλὰ δικαζόμεθα ἐρήμην. Ἐναπόκειται δὲ εἰς τὴν συνέλευσιν νὰ λάβῃ ὅσα μέτρα νομίζει, εἴτε μέτρα ἀφορῶντα ἁπλῆν διαμαρτυρίαν, εἴτε μέτρα δραστικώτερα. Ἀνεξαρτήτως τῆς παραιτήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν μελλουσῶν νὰ γίνωσιν Ἀρχαιρεσιῶν διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὰ μέτρα εἶναι δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῶσιν καὶ ποέπει να ἐφαρμοσθῶσιν ἐφ' ὅσον ἡ Συνέλευσις ἀποφασίσῃ.

Προσωπικῶς, ὅλοι οἱ ἐν τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ καὶ ἐγώ, πιστεύομεν ὅτι κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων μας ἐκάμαμε κάθε τί τὸ δυνατὸν πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν καὶ πρὸς πᾶσαν πλευράν, χρησιμοποιήσαντες πᾶν δυνατὸν μέσον καὶ κάθε ἐλιγμὸν διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν εἰς τὰς ἐπιδιώξεις μας».

«Δὲν τοὺς ἐξελέξαμεν διὰ νὰ μᾶς βάλουν βρόχο στὸ λαιμό»

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΑΝΔΡ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ὁ κ. Διον. Γαλανόπουλος λέγει ὅτι δὲν θὰ ὠφελήσῃ εἰς τίποτε ἡ ὑποβολὴ τῆς παραιτήσεως τῆς διοικήσεως, ἡ ὁποία ἠγωνίσθη μέχρι σήμερον διὰ τὰ ζητήματα τῆς τάξεως, πρέπει δὲ νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἱκανοποίησίς των διὰ δραστικωτέρων μέτρων.

Ἀκολούθως τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ κ. Ἀνδρ. Χ. Παπανδρέου ὁ ὁποῖος ἐτόνισεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ Συναγερμοῦ ἐπιδεικνύει ἀπέναντι τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου «ἄνευ προηγουμένου ἀναλγησίαν καὶ ἀδιαφορίαν». Μεταξὺ ἄλλων ἐτόνισεν ἐν συνεχείᾳ τὰ ἑξῆς:

«Ἐμεῖς τοὺς ἐξελέξαμεν, ἀλλὰ δὲν τοὺς ἐξελέξαμεν διὰ νὰ μᾶς βάλουν τὸν βρόχον εἰς τὸν λαιμόν. Ἂς ἔλθουν μίαν ἡμέραν εἰς τὴν πόλιν μας καὶ ἂς καθίσουν εἰς τὴν ὁδὸν Μαιζῶνος ἢ εἰς μίαν ἄλλην ἐμπορικὴν ὁδὸν καὶ νὰ μετρήσουν τὸν κόσμον ὁ ὁποῖος εἰσέρχεται εἰς τὰ καταστήματα. Ἂς καθίσουν ἕνα Σάββατον ἀπόγευμα εἰς τὸ γραφεῖον ἑνὸς βιοτέχνου ἢ ἑνὸς ἐμπόρου καὶ ἂς παρακολουθήσουν τὰς εἰσπράξεις του καὶ τὰς πληρωμάς του. Καὶ τότε αἱ σοφαὶ κεφαλαὶ τῶν θὰ σκεφθοῦν ἀλλέως καὶ ὄχι ὅπως νομοθετοῦν τώρα.

»Ἔχομεν ἀριθμούς, λέγει ὁ κ. Παπαληγούρας, ὁ ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ. Καὶ ἐμεῖς τοῦ ἀπαντῶμεν: Ἔχομεν τὴν ἀμείλικτον πραγματικότητα. Ἐλάτε εἰς μετρικὰ καταστήματά μας διὰ νὰ ἴδητε. Τὸ ἐμπόριον ἔχει ἀπονεκρωθῆ εἰς τὰς Πάτρας. Νέαι αἰτήσεις κηρύξεως πρὸς πτώχευσιν ἔχουσι ὑποβληθῆ εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον. Καὶ τὸ κακὸν πλήττει ἐμπόρους; Παλαιοὺς μὲ φίρμαν, συνετηρητικούς, οἰκονόμους καὶ κατὰ πάντα ἐναρέτους καὶ ἀδιαγωρισμένης ἐμπορικῆς ἱκανότητος. Καὶ ἂν ἐξακολουθήσῃ αὐτὴ ἡ κατάστασις θὰ εὑρεθοῦν πρὸ ἐκπλήξεων.

»Σήμερα, μετὰ τὴν διακοπὴν των πιστοδοτήσεων, λείπουν ἀπὸ τὴν ἀγορὰν 40 ἕως 50 περίπου ἑκατομμύρια νέα. Ἂν ταῦτα ριφθοῦν εἰς τὴν ἀγορὰν ἀπὸ τὰς Τραπέζας θὰ κυλήσουν ἀπὸ χέρι σὲ χέρι εἰς ὅλους τοὺς ἐπαγγελματίας καὶ θὰ δώσουν κίνησιν καὶ ζωήν. Ὑπάρχει ἡ ἀντίληψις εἰς μερικοὺς ὅτι οἱ ἔμποροι ἔχουν λίρας. Ἂν εἶχαν λίρας τὲν θὰ μετεβάλλοντο εἰς ἐπαίτας δανείων εἰς τοὺς; προθαλάμους τῶν Τραπεζῶν. Κάποιος ὑπουργὸς ὑποστήριξεν ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχουν 15 ἑκατομμύρια λίραι εἰς χεῖρας τῶν ἰδιωτῶν αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὰ θυλάκιά των. Εἶναι σὰν νὰ μᾶς; λέγῃ: «Δανεισθῆτε λίρας». Ἀλλὰ δὲν δημιουργοῦμεν διὰ τοῦ ὀψηλοῦ ἐπιτοκίου τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς, κατάστασιν ὁμονομαύσεως τῶν ἐπιχειρήσεων. δὲν κινδυνεύομεν διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ νὰ καταφέρωμεν τὸ τελευταῖον πλῆγμα εἰς αὐτάς;».

Περαιτέρω ἐπρότεινε νὰ κλεισουν ἐπὶ 48 ὥρας τὰ καταστήματα τὴν 14ην τρέχ. καὶ τὴν 25ην τρέχ. νὰ κλεισουν ἐπ' ἀόριστον ἐὰν δὲν ἤθελε δοθῇ ἱκανοποίησις εἰς τὰ αἰτήματα τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου. Συνέστησε δὲ νὰ ὑπογραφῇ πρωτόκολλον τιμῆς ὑπὸ τῶν καταστηματαρχῶν.

«Οἱ κυβερνῶντες δὲν ἐτήρησαν τὰς ὑποσχέσεις»

ΛΕΓΕΙ Ο κ. Κ. ΔΕΣΥΝΙΩΤΗΣ

Ὁ κ. Κων. Δεσυνιώτης εἶπεν ὅτι ἔχει προσωπικὴν ἀντίληψιν τοῦ μόχθου τῆς διοικήσεως ὅπως πείσῃ τὴν Κυβέρνησιν.

«Ὁμολογῶ—εἶπεν—ὅτι ἐξεπλάγην ὅταν εἶδα τὴν σωρείαν ὑπομνημάτων καὶ τὶς τόσες προσωπικὲς ἐνέργειες ποὺ εἶχε κάμει ὁ κ. πρόεδρος διὰ νὰ πείσῃ τοὺς ἐν λόγῳ Κυρίους διὰ τὰ δίκαιά μας. Δυστυχῶς, ὅμως, ὅλα αὐτὰ συνήντησαν τὸν ἐμπαιγμὸν καὶ τὴν ἀπάτην ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων καὶ εὖ ἐδικαιώθη ἡ προσωπική μου γνώμη ὅτι τὰ ὑπομνήματα πᾶνε πάντοτε εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων.

»Ἀπὸ τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν— συνέχισε —περιμέναμεν ὅλοι μας, μὲ τὴν πλειοψηφίαν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην ποὺ τοῦ; ἐδώσαμε, νὰ διορθώσουν κάθε κακὸ προηγούμενο ἢ τοὐλάχιστον νὰ μὴ ἐπαυξήσουν αὐτό, δυστυχῶς ὅμως; τὰ πράγματα ἀπέδειξαν τὸ ἀντίθετο. Δὲν κάνουν τίποτε ἄλλο καθημερινῶς, παρὰ νὰ βρίσκουν καὶ νέου; φόρους καὶ νὰ φέρνουν τὴν ἐξαθλίωσιν. παρὰ τὰς ὑποσχέσεις των ὅτι θὰ μᾶς; ἀνεκούφιζαν. Οὕτω μᾶς δίνουν τὸ δικαίωμα νὰ τοὺς εἴπωμεν ὅτι εὑρίσκονται ἐκτὸς λόγου. Δὲν ἀμφισβητοῦμεν ὅτι μέσα εἶ, τοὺ; κόλπους τῆς Κυβερνήσεως ὑπάρχουν καὶ τινες ἱκανοί, δυστυχῶς ὅμως εἶναι τόσοι λίγοι ποὺ δὲ; ἐπαρκοῦν δι' ὅλους τοὺς τομεῖς. Ἡμεῖς δὲ εἴχομεν τὴν ἀτυχίαν, τὸν τομέα μας νὰ τὸν ἀναλάβῃ ἄθρωπος ὁ ὁποῖος, εἴτε λόγῳ ἀπειρίας, εἴτε λόγῳ διανοητικῆς ἀνεπαρκείας, νὰ νομίζῃ ὅτι χειρίζεται τὸ ἐμπόριον τῆ; Βόχας, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ βλέπωμεν νὰ σφραγίζωνται καταστήματα καὶ ὁ τόσος κόσμος νὰ χρεωκοπῆ καὶ νὰ ἀναζητῆ ἐργασίαν ἀλλοῦ. Ἐγὼ ἐπιμένω ὅτι ἡ ἀνεργία ἐπιβαρύνει τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν καὶ ὅτι ἡ ἀνεργία αὐξάνει ἐὰν δὲν ἐφαρμοσθῆ ἡ ἐξυγίανσις τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας. Ἐὰν δὲν ἐφαρμοσθῆ ἡ ἐξυγίανσις τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας ἡ ἀνεργία θὰ αὐξάνῃ ἀκόμη περισσότερον